

fen), at Theaterbygningsloven kun indeholdt et Overslag, og man har paastaet, at det nødvendigt maa opfattes som en ufravigelig given Maximums-Bevilling. Ganste vist er det fuldkommen sikkert, at Theaterbygningsloven kun bemyndiger Regjeringen til at anvende et Beløb af indtil 220,000 Rd. foruden Salgssummen af den gamle Bygning, men paa samme Maade forholder det sig i det Besentlige med enhver Bevilling til en Bygning, naar Regjeringen bemyndiges til at opføre en Bygning af den eller den Art, for den eller den Sum eller for indtil den eller den Sum; men det laa i Forholdenes Natur, at den her nævnte Sum i Virkeligheden maatte være et Overslag derved, at det var Staten, som var Bygningsherre. Havde det været stillet paa en anden Maade, saaledes at der kun havde været givet Bemyndigelse for Staten til at anvende et Beløb af indtil 220,000 Rd. som Tilskud til en af en Anden opført Bygning, saa havde Sagen været klar i modsat Retning; men i det Øjeblik, det er Staten, der træder op som Byggherre og skal skaffe Bygningen tilveie, er det nødvendigt, at Bevillingen kun kan have Karakter af et Overslag. Nu har det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) idag søgt at gjøre en anden Betragtning gjældende, den nemlig, at der fra det ærede Medlems Side, som var Minister, skulde være gaaet frem med en overordentlig Sæshed fra Begyndelsen, og at de opførte Kalkuler skulde have været begrundet paa et fuldkommen uholdbart Grundlag. Men hvad det ærede Medlem i den Henseende oplyste, tror jeg var meget lidet fyldestgjørende. Han oplyste ganste vist det, at man fra forskjellige Sider her under Forhandlingerne havde forudsat som givet, at Summen ikke maatte overskrides — hvilket nærmest angaar, hvad jeg allerede har talt om — men dernæst søgte han navnlig ud af Anmærkningerne at gjøre gjældende, at Ministeren havde handlet med usforsvarlig Letsindighed paa det første Trin af denne Sags Behandling. Mig forekommer det imidlertid, at, hvad der i saa Henseende siges i Anmærkningerne, ingenlunde bestyrker, hvad det ærede Medlem sagde. Han fremhævede, at dengang Ministeren havde ladet to bygningskyndige Mænd gennemgaa Overslagene, saa havde, saaledes som det fremgik af Anmærkningerne, disse udtalt, at de ikke havde havt Leilighed til paa samtlige Punkter at gennemgaa dem, men at Overslagene ved en enkeltvis foretagen Østerregning havde vist sig at være rigtige. Jeg ser ikke rettere, end at Meningen dermed er, at de altsaa paa forskjellige, vilkaarlig valgte Punkter havde anstillet den fornødne Østerregning og Prøvelse og derved fundet, at de vare rigtige. Det er jo den Maade, hvorpaa man under saadanne Forhold maa gennemgaa saadanne Overslag ved Siden af, at man undersøger, om der er opført derpaa samtlige de Gjenstande, som udkræves, og

naar det ærede Medlem fremhævede som en Indvending mod Ministeren, at han udtryffeligt havde hevdet Nødvendigheden af, at 10 pCt. af Overslagssummen skulde optages som en særegen Post, saa er det Noget, som er meget langt fra at tale imod Ministerens Optræden ved denne Leilighed, idet det tværtimod i høi Grad taler for, at han havde stillet sig det klart, at man maatte være belavet paa alle Oventualiteter; men iøvrigt ligger jo Alt, hvad der er passeret paa disse Stadier, forud for det, at Ministeren fik Arbeidet overladt i Entrepris til en enkelt Mand for en bestemt Sum, hvormed han maatte antage Sagen for at være afgjort. Hvad han derfor i saa Henseende anførte, og som ganste vist vilde være det mest Afgjørende, kan jeg ikke tillægge afgjørende Vægt. Da det som sagt for mig ikke foreligger opløst, hvad jeg maatte anse som en Betingelse for at kunne stemme for en Negtelse af Bevillingen, nemlig at Overstridelsen skulde have været unødvendig, eller at det maatte have været bevist, at det havde været muligt at faae en Bevilling af Nøgtsdagen, skal jeg, da Intet af dette foreligger, stemme for Bevillingen.

Sall: Jeg begjærede kun Ordet i Anledning af nogle Bemærkninger fra den ærede Nøgtsdagsmand for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), og jeg havde villet give Svaret en høi Grad af Kortbed, dersom jeg dengang havde faaet Ordet; men jeg skal ogsaa nu indskrænke mig meget og derfor kun tage Hensyn til et Par ganste enkelte Punkter, som fra andre Sider ere komne frem. Jeg kan ikke tro, at der nu kan komme stort Mere ud af Forhandlingen om de enkelte Poster eller Punkter, som denne Sag kan give Anledning til at drøfte, og jeg har i alt Fald for mit Vedkommende igaar havt Leilighed til i et meget udførligt Foredrag at udtale mig om det, som, naar Alt kommer til Alt, er det Gnesteste, der med Frugt kan tales om paa nærværende Tidspunkt, nemlig det, som ligger for i Udvalgets Betænkning, og som saavel jeg som andre Medlemmer her i Salen have havt Leilighed til at skænke nogen Overveielse. Hvad andre Spørgsmaal og Betragtninger angaar, som kunne staa i Forbindelse med denne Sag i det Hele, da ere de tilbøielige af en saadan Natur, at de, hvor tiltrækkende de end ellers kunde være, dog ikke henhøre derunder, og det forekommer mig ogsaa, at den ærede Formand antydede, at det var ønskeligt at holde dem borte, og atter andre, som ganste vist ligge nærmere, ere fra anden Side bleevne drøftede paa en Maade, hvorved jeg maa finde mig fuldstændig tilfredsstillet, navnlig af min ærede Sidemand, som sidst havde Ordet (Himestad). Da det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds tog Ordet, bemærkede han strax, at han egentlig ikke havde tænkt at tage Ordet i denne Sag, men var bleven dragen ind i den og bragt dertil ved